

MỘT THÁNH LINH NHƯNG CÓ NHIỀU ÂN TƯ

Kinh Thánh: 1 Cô-rinh-tô 12:1-11

“1 Hỡi anh em, tôi không muốn anh em chẳng biết về các sự ban cho thiêng liêng. 2 Anh em biết khi mình còn là người ngoại đạo, bị khuyên dỗ hướng về các thần tượng câm, tùy ý người ta dẫn dụ mình. 3 Bởi đó, tôi tỏ cùng anh em, chẳng ai cảm Thánh Linh của Đức Chúa Trời, mà nói rằng: Đức Chúa Jêsus đáng nguyên rửa! Nếu không cảm Đức Thánh Linh, cũng chẳng ai xưng Đức Chúa Jêsus là Chúa! 4 Vả, có các sự ban cho khác nhau, nhưng chỉ có một Đức Thánh Linh. 5 Có các chức vụ khác nhau, nhưng chỉ có một Chúa. 6 Có các việc làm khác nhau, nhưng chỉ có một Đức Chúa Trời, là Đấng làm mọi việc trong mọi người. 7 Đức Thánh Linh tỏ ra trong mỗi một người, cho ai nấy đều được sự ích chung. 8 Vả, người này nhờ Đức Thánh Linh, được lời nói khôn ngoan; kẻ kia nhờ một Đức Thánh Linh ấy, cũng được lời nói có tri thức. 9 Bởi một Đức Thánh Linh, cho người này được đức tin; cũng bởi một Đức Thánh Linh ấy, cho kẻ kia được ơn chữa tật bệnh; 10 người thì được làm phép lạ; kẻ thì được nói tiên tri; người thì được phân biệt các thần; kẻ thì được nói nhiều thứ tiếng khác nhau, người thì được thông giải các thứ tiếng ấy. 11 Mọi điều đó là công việc của đồng một Đức Thánh Linh mà thôi, theo ý Ngài muốn, phân phát sự ban cho riêng cho mỗi người. ”

Gợi ý bài học: Từ chương 11 đến chương 14, sứ đồ Phao-lô nói về những vấn đề liên quan đến sự thờ phượng trong Hội Thánh Cô-rinh-tô. Đoạn Kinh thánh hôm nay nói về vấn đề các ân tứ thuộc linh. Hội Thánh Cô-rinh-tô là một Hội Thánh rất phong phú về ân tứ. Tuy nhiên, một số người đã sử dụng ân tứ của mình để đề cao bản thân, thậm chí xem một số ân tứ như nói tiếng lạ là dấu hiệu vượt trội hơn những người khác. Điều này dẫn đến sự hỗn loạn và mất trật tự trong sự thờ phượng.

Phao-lô mở đầu bằng cách nói rằng ông không muốn tín hữu Cô-rinh-tô thiếu hiểu biết về những điều thuộc linh. Trước đó, trong chương 1, ông đã khen ngợi họ vì không thiếu một ân tứ nào. Đây cũng là điều khiến họ tự hào. Tuy nhiên, Phao-lô muốn họ hiểu rằng điều quan trọng nhất không phải là trải nghiệm thuộc linh hay những hiện tượng đặc biệt, nhưng là Đấng mà những điều đó hướng đến. Ông nhắc họ nhớ lại quá khứ khi còn thờ thần tượng. Khi đó họ cũng từng có những trải nghiệm tôn giáo mạnh mẽ, bị cuốn theo những cảm xúc mãnh liệt và những trạng thái xuất thần. Nhưng những điều đó không phải là bằng chứng cho thấy Đức Thánh Linh đang hành động.

Vậy đâu là dấu hiệu thật của công việc Đức Thánh Linh? Phao-lô trả lời: "chẳng ai cảm Thánh Linh của Đức Chúa Trời, mà nói rằng: Đức Chúa Jêsus đáng nguyên rửa! Nếu không cảm Đức Thánh Linh, cũng chẳng ai xưng Đức Chúa Jêsus là Chúa!"

Điều này không chỉ nói đến việc dùng môi miệng xưng nhận Chúa Giê-xu là Chúa, nhưng là sự đầu phục thật lòng đối với quyền tể trị của Ngài. Nơi nào Đức Thánh Linh hành động, nơi đó Chúa Giê-xu được tôn cao và được nhìn nhận là Chúa. Đó chính là tiêu chuẩn đầu tiên để phân biệt công việc của Đức Thánh Linh.

Từ câu 4 đến câu 6, Phao-lô giải thích rằng mọi ân tứ đều xuất phát từ Đức Chúa Trời Ba Ngôi. Có nhiều ân tứ khác nhau, nhưng chỉ có một Đức Thánh Linh. Có nhiều chức vụ khác nhau, nhưng chỉ có một Chúa. Có nhiều công việc khác nhau, nhưng chỉ có một Đức Chúa Trời hành động trong mọi người. Điều này cho thấy sự đa dạng trong Hội Thánh không phải là nguyên nhân gây chia rẽ, nhưng là kết quả của công việc phong phú của Đức Chúa Trời. Ân tứ không phải là thành quả do con người nỗ lực đạt được. Đó là món quà Đức Chúa Trời chủ động ban cho mỗi người theo ý muốn của Ngài. Vì vậy, không ai có lý do để kiêu ngạo vì ân tứ mình nhận được, cũng không ai nên mặc cảm hay xem thường chính mình vì ân tứ của mình có vẻ nhỏ bé.

Phao-lô nhấn mạnh: "Đức Thánh Linh tỏ ra trong mỗi một người, cho ai nấy đều được sự ích chung." Mục đích của ân tứ không phải để đề cao cá nhân, nhưng để phục vụ Hội Thánh. Đức Chúa Trời ban ân tứ cho mỗi tín hữu để họ dùng điều mình nhận được gây dựng thân thể Đấng Christ. Điều đó nhắc chúng ta biết rằng không có Cơ Đốc nhân nào vô dụng trong Hội Thánh. Không có ai không nhận được điều gì từ Đức Chúa Trời. Mỗi người đều có một vai trò riêng trong chương trình của Ngài. Ân tứ là bằng chứng cho thấy Đức Chúa Trời muốn sử dụng mỗi chúng ta trong công việc của Ngài.

Từ câu 8 đến câu 10, Phao-lô liệt kê một số ân tứ nổi bật trong Hội Thánh Cô-rinh-tô, như: Lời nói khôn ngoan, Lời nói có tri thức, Đức tin, ơn chữa lành, làm phép lạ, nói tiên tri, phân biệt các thần, nói nhiều thứ tiếng khác nhau, thông giải các thứ tiếng. Đây không phải là danh sách đầy đủ tất cả các ân tứ. Những còn xuất hiện trong Rô-ma 12 và Ê-phê-sô 4. nhưng Phao-lô chỉ đang nhắc đến những ân tứ nổi bật và thường gây tranh cãi tại Hội Thánh Cô-rinh-tô.

Điều quan trọng là tất cả các ân tứ này đều đến từ cùng một Đức Thánh Linh. Ngài ban phát cho mỗi người theo ý muốn tốt lành của Ngài, chứ không theo công trạng hay khả năng của con người.

Kết luận: Qua phân đoạn này, Phao-lô dạy chúng ta ba nguyên tắc quan trọng. Thứ nhất, dấu hiệu rõ ràng nhất của công việc Đức Thánh Linh là Chúa Giê-xu được tôn cao và được xưng nhận là Chúa.

Thứ hai, mọi ân tứ đều là món quà đến từ Đức Chúa Trời Ba Ngôi. Vì vậy, không ai

có thể lấy ân tứ của mình làm điều để khoe khoang hay tự cao.

Thứ ba, ân tứ được ban không phải vì lợi ích cá nhân nhưng vì lợi ích của Hội Thánh và sự gây dựng thân thể Đấng Christ.

Khi đứng trước những hiện tượng tôn giáo, những phong trào thuộc linh hay những điều siêu nhiên khó phân biệt, chúng ta cần tự hỏi: Điều này có thật sự tôn cao Chúa Giê-xu Christ không? Nếu Chúa Giê-xu được tôn cao, Hội Thánh được gây dựng và Đức Chúa Trời được vinh hiển, đó là dấu hiệu của công việc Đức Thánh Linh. Ngược lại, nếu con người được tôn cao, cá nhân được đề cao hoặc Hội Thánh bị chia rẽ, chúng ta cần hết sức cẩn trọng.

Câu hỏi áp dụng bài học:

1. Ân tứ, khả năng và những điều Chúa ban cho tôi đang được dùng để phục vụ Hội Thánh hay để đề cao chính mình?
2. Khi gặp một phong trào, một sự dạy dỗ hay một hiện tượng thuộc linh, tôi có xét xem Chúa Giê-xu có được tôn cao trong đó hay không?
3. Tôi có đang xem nhẹ ân tứ Chúa ban cho mình, hay đang sẵn lòng dùng nó để gây dựng và phục vụ thân thể Đấng Christ?

Lời cầu nguyện: “Lạy Chúa con yêu Ngài. Cảm ơn Chúa đã lập và ban cho Hội Thánh của Chúa trên đất này. Chúa ơi! Khi xung quanh con, nhiều phong trào ân tứ nổ ra mà con khó có thể phân biệt được liệu chúng có thực sự là công việc của Đức Thánh Linh hay không. Xin giúp con biết người nào tuyên bố rằng Chúa Giê-su là Chúa, điều nào đến từ Chúa để giúp con phân biệt. Xin Chúa sử dụng những ân tứ, năng lực để góp phần phát triển hội thánh mỗi ngày. Con cầu nguyện trong Danh Chúa Giê-xu. A-men”